جام جم

سه‌شنبه ۴ مرداد ۱۴۰۱ | ۲۶ ذی‌الحجه ۱۴۴۳ | ۲۰ صفحه | سال بیست‌وسوم - شماره ۶۲۶۹ | استان تهران و البرز ۴۰۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۳۵۰۰ تومان | Tuesday -July 26 ,2022 |

■شاپا: ISSN1735-3637
■پایگاه اطلاع‌رسانی: www.jamejamdaily.ir
■پست الکترونیکی: info@jamejamdaily.ir

■تهران، بلوار میرداماد، جنب مسجدالغدیر، شماره ۱۲۹
■تلفن: ۲۳۰۰۴۰۰۰-۰۲۱ ■دورنگار تحریریه: ۲۳۰۰۴۴۳۳
■سازمان توزیع: ۶۱۹۳۳۱۱۵ ■کدپستی: ۱۹۱۱۶۱۸۴۱۳
■امور مشترکین: ۶۱۹۳۳۱۱۵ ■سازمان آگهی‌ها: ۴۹۱۰۵۰۰۰
■شماره پیامک: ۳۰۰۰۱۱۲۴۰ ■تلفن گویا: ۲۳۰۰۴۴۴۴
■چاپ: چاپخانه روزنامه جام جم

■روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران ■صاحب امتیاز: سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران ■مدیر مسؤول: مهدی گیوه‌کی ■

حدیث

پیامبر اکرم(ص)

آدمی را همین عیب بس که عیب خود را نبیند و عیب مردم را ببیند، یا بر مردم چیزی را عیب بگیرد که در خودِ او هست و نمی‌تواند آن را تغییر دهد.

الکافی

واحه

جان و جهان ز عشق تو رفت ز دست کار من
من به جهان چه می‌کنم چونک از این جهان شدم

مولوی

اوقات شرعی

اذان ظهر: ۱۳:۱۱	غروب آفتاب: ۲۰:۱۴
اذان مغرب: ۲۰:۳۴	نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۲۲
اذان صبح (فردا): ۰۴:۲۹	طلوع خورشید (فردا): ۰۶:۰۸

رسوایی تازه آقای نابغه!

بر اساس گزارش «وال استریت ژورنال» که دیروز منتشر شده ایلان ماسک پاییز سال گذشته (۲۰۲۱) با نیکول شاناهان، همسر سرگئی برین، بنیانگذار گوگل در ارتباط بوده و احتمالا همین موضوع باعث شده تا برین اوایل سال جاری از نیکول شاناهان تقاضای طلاق کند و همچنین دوستی طولانی مدتش با ایلان ماسک را قطع کند. ایلان ماسک و سرگئی برین سال‌ها دوستان صمیمی بودند.

چرا پنگوئن‌ها پرواز نمی‌کنند؟

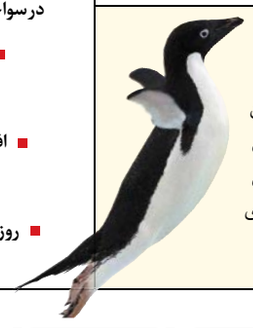

پنگوئن‌ها را در زمره پرندگان دسته‌بندی می‌کنند اما چرا آنها پرواز نمی‌کنند؟ حدود ۶۰ میلیون سال پیش، پنگوئن‌ها تکامل یافتند و از اجداد پرنده خود به شناگران و غواصان آب دوستی تبدیل شدند که اکنون می‌شناسیم. یک گروه بین‌المللی از پژوهشگران دریافتند که پنگوئن‌ها در واکنش به تغییرات آب و هوایی باستانی تکامل یافته‌اند و این امر، بدن آنها را به طور منحصربه‌فردی برای برخی از سخت‌ترین شرایط روی زمین آماده می‌کند.

حکمت

نهج‌البلاغه حکمت ۳۲۵

■ خداوند پاک، عدالت را برپا دارنده مردمان، مایه دوری از حق‌کشی‌ها و گناهان و وسیله آسانی و گشایش برای اسلام قرار داده است.

امروز در تاریخ

■ کشتی موسوم به کشتی یونانی در سواحل کیش به گل نشست. / ۱۳۴۵

■ مرگ «رضاخان میرپنج» در ژوهانسبورگ / ۱۳۲۳

■ افتتاح بزرگترین پالایشگاه نفت در بندرعباس / ۱۳۷۶

■ روز جهانی پیشگیری از غرق شدگی

خبر روز

خبرنگار جام جم رتبه اول آثار روزنامه‌های جشنواره نانو و رسانه شد

جام‌جم؛ برنده جشنواره نانو و رسانه

برترین رسانه‌ها و فعالان خبری حوزه فناوری نانو در سال ۱۴۰۰، روز دوشنبه سوم مرداد ۱۴۰۱ در مراسم اهدای جوایز جشنواره «نانو و رسانه» در محل سالن اجتماعات صندوق نوآوری و شکوفایی با حضور مدیران ستاد ویژه توسعه فناوری نانو و فعالان رسانه‌ای مورد تجلیل قرار گرفتند.

ستاد ویژه توسعه فناوری نانو، هرسال با هدف ایجاد تعامل بهتر میان رسانه‌های کشور و فناوران حوزه نانو و معرفی بهتر دستاوردهای این حوزه، اقدام به برگزاری جشنواره نانو و رسانه با هدف معرفی رسانه‌های برگزیده و فعالان رسانه‌ای برتر در ترویج فناوری نانو می‌کند.

در جشنواره امسال بیش از ۳۰۰ اثر در سه گروه رسانه‌های عمومی، رسانه‌های تخصصی صنعت و رسانه‌های دانشجویی در شش بخش صدا وسیما، روزنامه‌ها، خبرگزاری‌ها و پایگاه‌های خبری، عکس و شبکه‌های اجتماعی مورد ارزیابی قرار گرفتند که در این میان عسل اخویان‌طهرانی، خبرنگار گروه دانش و سلامت روزنامه جام‌جم، با گزارش «مهاجرت معکوس به نفع نانو» موفق به کسب رتبه اول آثار بخش روزنامه‌ها شد.

برای خواندن گزارش برگزیده جام‌جم کیوآرکد را اسکن کنید

عکس روز

همین عکس محمد عطایی منتشر شده در خبرگزاری صداوسیما نشان می‌دهد چه بلایی بر سر جنگل‌های ثبت جهانی هیرکانی آورده‌ایم؛ عکسی که مصداق درستی این نکته است که تا ۳۰ سال دیگر با این رویه، جنگلی نخواهیم داشت

حاشیه خبر

چرا راه‌حل دولت در برابر معتادان متجاهر محکوم به شکست است؟

آسیب‌هایی که زیرزمینی می‌شود

بازنگری در حوزه آسیب‌های اجتماعی از همان ابتدای روی‌کارآمدن دولت سیزدهم آشکار بود. از تصمیم مهم احیای شورای عالی اجتماعی گرفته تا اظهارنظرهای مداوم سیدابراهیم رئیسی و بازدیدهایش از مراکز مربوط به این حوزه می‌شد امیدوار شد که این دولت بالاخره قرار است در این حوزه، کاری موثر صورت دهد. یکی از مصادیق آسیب‌های اجتماعی که در چند سال گذشته پیش چشم شهروندان بوده و حداقل مشاهدات چشمی نشان از افزایش آن دارد مربوط به وجود معتادان متجاهر است. موضوعی که مدیریت تازه شهرداری تهران هم وعده جمع‌آوری شش‌ماهه آنها را پیش از نشستن روی صندلی ساختمان بهشت داده بود.

این موضوع هرچند تاکنون محقق نشده اما بارها مورد اشاره مسئولان دیگر هم قرار گرفته ازجمله دیروز که وزیر کشور از استانداران سراسر کشور خواسته به فوریت تا پایان شهریور به جمع‌آوری معتادان متجاهر از سطح شهر اقدام کنند. سوال اما همین‌جا شکل می‌گیرد که چرا با داشتن تجربه بیهوده جمع‌آوری معتادان متجاهر دوباره برگشته‌ایم سر جای اول؟ قرار است معتادان متجاهر جمع‌آوری شوند که چه شود؟ کجا بروند؟ چقدر بمانند؟ چه کنند؟ این‌که چند ماهی این جماعت پیش چشم شهروندان نباشند آیا چالش حضور و افزایش تعداد آنها را حل می‌کند؟ البته که در این چند سال برای این پرسش‌های تکراری هم پاسخ‌های احتمالی از سوی برخی مسئولان وجود داشته است؛ از ایده‌های خوشبینانه شهرداری که قرار بود این معتادان پس از جمع‌آوری، پاکسازی و آموزش، درحالی‌که حرفه‌ای آموخته‌اند به آغوش خانواده‌هایشان بازگردند، بگیرید تا طرح عجیب پلیس برای راه‌اندازه‌ای دهکده‌ای برای این افراد که تجربه‌های قدیمی شورآباد و ... را به ذهن می‌آورد و از همین حالا محکوم به ناکارآمدی است. خود شهرداری برای برنامه ۹ مرحله‌ای ارائه‌شده‌اش زیرساختی ندارد، چراکه اساسا فضایی برای جمع‌آوری آنها ندارد که بخواهد در ادامه برنامه‌های دیگر خود را اجرا کند. نگاه به پدیده معتادان متجاهر هنوز بر این محور قرار دارد که به صورت «فوریت» جمع‌آوری شوند. این نگاه همچنان قرار است صورت مسأله این آسیب اجتماعی را پاک کند. درست مثل رفتاری که با کودکان کار و خیابانی شد. این‌که آنها جمع‌آوری شوند به معنای حل و تمام‌شدن این آسیب نیست بلکه این آسیب را به مرحله بدتری یعنی زیرزمینی‌شدن آسیب‌های اجتماعی می‌کشاند.

نکته روز

آمار عجیب از پایتخت‌نشینان

بیشترین زباله در کدام منطقه تهران تولید می‌شود؟

یکی از مصادیق سنجش وضعیت مدیریت مصرف را به میزان تولید زباله نسبت می‌دهند. این رقم به ازای هر نفر تا حدودی یکی از مولفه‌های مدیریت مصرف در جوامع مختلف است. این میزان همواره در رابطه با مصارف انرژی به گونه‌ای بوده است که به جامعه ایرانی برچسب پرمصرف بزنند. البته بیراه هم نیست که جامعه ایرانی در انرژی به نوعی مصرف‌گرا بوده است، از آمارهای مصرف برق و گاز بگیرید تا در مصرف خانگی آب که عموما بالاتر از میانگین معمول بوده است. در زمره تولید زباله هم آنطور که از آمارها می‌توان متوجه شد تولید بالایی وجود دارد. به عنوان مثال دفتر اقتصاد شهری چند سال پیش اعلام کرد دورریز غذای ایرانی‌ها به اندازه کل اتحادیه اروپاست! در رابطه با تولید زباله هم تا حدودی همین رویه است، به این معنا که به طور میانگین روزانه هرفرد در جهان ۲۵۰ تا ۳۰۰ گرم زباله تولید می‌کند اما در ایران هرفرد روزانه به طور میانگین ۶۰۰ گرم زباله تولید می‌کند. این میانگین در پایتخت حتی از میانگین کشوری هم بیشتر است. در یک نمونه آماری تازه اعلام شده پایتخت‌نشین‌ها به طور میانگین روزانه ۸۰۰ گرم زباله تولید می‌کنند. آمارهای تفکیک شده این موضوع هم نشان از این دارد که در برخی از مناطق مرکزی تهران به ازای هرفرد روزانه بیش از یک کیلوگرم زباله تولید می‌شود.

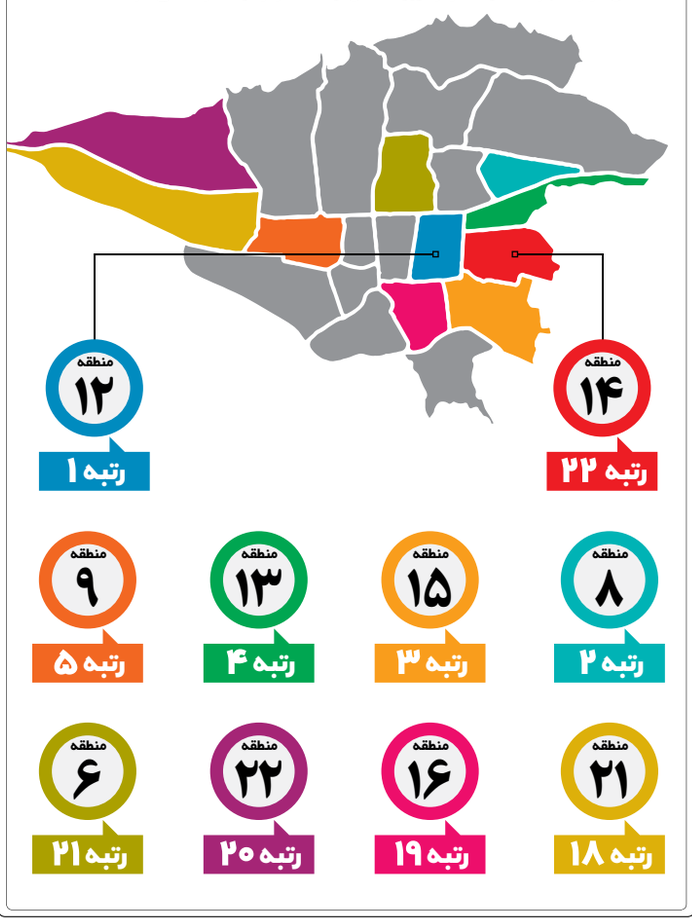

چهره‌ها

۱ فاش راز قتل ۴۶ ساله

یک فنجان قهوه که اوایل سال جاری در فرودگاه بین‌المللی فیلادلفیا دور انداخته شده بود، ظاهرا باعث شد پرونده قتلی مربوط به چندین دهه قبل تقریبا حل شود. به گفته مقام‌های پنسیلوانیا، دیوید سینوپولی ۶۸ ساله، صبح روز یکشنبه دستگیر شد و اکنون بدون‌وثیقه در ارتباط با قتل لیندی سو بیچلر ۱۹ ساله در بازداشت است. لیندی سو بیچلر را دسامبر سال ۱۹۷۵ در حالی در آپارتمانش در لنکستر پیدا کردند که با ضربات مرگبار چاقو به قتل رسیده بود و چند دهه جست‌وجو برای یافتن متهم، کارآگاه‌ها را سردرگم کرده بود. به گزارش واشنگتن‌پست، تا پیش از آن‌که پژوهشگران یک شرکت تجزیه و تحلیل دی‌ان‌ای مستقر در ویرجینیا، از روشی جدید برای شناسایی سینوپولی به‌مثابه فرد احتمالی در مظان اتهام به قتل استفاده کنند، این یکی از طولانی‌ترین پرونده‌های کهنه و حل نشده ایالات متحده آمریکا بود. روز دوشنبه، دادستانی ناحیه لنکستر به خبرنگاران گفت که در ماه فوریه، کارآگاه‌هان، سینوپولی را تا ترمینال «ای» فرودگاه بین‌المللی فیلادلفیا ردیابی کردند و منتظر ماندند تا او فنجان قهوه‌اش را در سطل زباله بیندازد. آنها فنجان را برداشتند و با تجزیه و تحلیل دی‌ان‌ای، دریافتند که اثر انگشت سینوپولی و دی‌ان‌ای یافت شده روی لباس زیر بیچلر، همسان است. سپس روز یکشنبه او را دستگیر کردند.

۱ لاکچری‌باز تنها

کره‌شمالی یکی از کنجکاوی‌برانگیزترین مکان‌های حال حاضر جهان است. درهای بسته این کشور روی رسانه‌های خارجی و کنترل شدید روی گردشگران احتمالی باعث شده این کنجکاوی بیش از پیش باشد. همین وضعیت درباره کیم‌جون اون هم صدق می‌کند و برای همین است که هر نوع خبر منتشرشده‌ای درباره او می‌تواند جالب توجه باشد، هرچند این را هم باید گفت که به همان دلایل گفته شده چندان استنادی نمی‌توان به این خبرها داشت. حالا خبر آمده به‌رغم تحریم‌ها علیه کره‌شمالی، کیم جونگ اون رهبر این کشور هنوز هم از قایق‌های تفریحی با سرسره‌های آبی و استراحتگاه‌های تجملی خود استفاده می‌کند. تحقیقات سازمان ملل در سال ۲۰۱۴ نشان داد که خانواده کیم احتمالا پنج میلیارد دلار دارایی دارند که با قدرت کنترل‌نشده‌ای به‌دست آمده.

همچنین گزارش‌ها نشان می‌دهد که به‌رغم تحریم‌ها، رهبر کره‌شمالی دارای خانه‌های مجلل، ماشین‌های گران‌قیمت و قایق‌های تفریحی لوکس است. البته پیش از این گزارش هم دنیس رادمن، یکی از بازیکنان سابق لیگ بسکتبال ان‌بی‌ای در آمریکا که دوست نزدیک کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی است، هم اظهاراتی مشابه این گزارش را عنوان کرده بود. رادمن درباره دیدار خود با رهبر کره‌شمالی در سال ۲۰۱۴ گفته بود کاخ خصوصی، عمارت شناور و ویلاهای لوکس اطراف آن، قایق تفریحی، جت‌اسکی، ایستگاه راه‌آهن خصوصی، استادیوم ورزشی و... تنها بخشی از زندگی تجملاتی کیم است. سفر به این منطقه خاص در کره‌شمالی، لذتی فراتر از تفرجگاه‌هایی همچون هاوایی و ایبیزا دارد. همچنین تصاویر گوگل‌مپس از فضا، عمارت‌های بزرگ، مجموعه‌های ییلاقی با درهای بزرگ و حتی استراحتگاه‌های ساحلی را در این قلمرو منزوی نشان می‌دهند. کیم جونگ اون نیز عموما در یک مجموعه اقامتی لوکس در نزدیکی شهر بندری وونسان در سواحل شرقی کشور سکونت دارد. در سال ۲۰۲۰ گزارش شد که کیم ویلایی جدید در منطقه‌ای ساحلی و دنج در دماغه جنوبی شبه‌جزیره هودو ساخته است.

۳ یک آدم عجیب

جوامع مختلف یک‌سری هنجارها را ناخواسته به شهروندان‌شان تحمیل می‌کنند و آدم‌های بیرون از این هنجارهای نانوشته برای عموم برچسب «متفاوت» می‌خورند. این تمایز اما در همه موارد منفی نیست و گاه آن فرد متفاوت به شکل شگفتی حسرت‌برانگیز است. مسعود بربریکی از این دسته آدم‌هاست. در اقلیت است و عجیب. روزنامه‌نگاری که سال‌ها دغدغه محیط‌زیست و طبیعت ایران را داشت و بعد با عده دیگری باب گردشگری بوم‌گردی را در ایران بنا نهاد و پس از آن هم کوچ کرد به سرزمین کتاب‌ها در کنج اتاق خانه‌اش و از همان‌جا دغدغه تازه‌اش را رقم زد. آن‌قدر که حالا اگر نام او را به چهارگوش جادویی مرورگرهای هوشمند جست‌وجوگر بسپرید پیش از آن‌که ردی از اطلاعاتی در رابطه با یادداشت‌های جاندارش درباره محیط‌زیست ایران و چالش‌های گردشگری بوم‌گردی بیابید نام او را با پیوست «کتابخوان»، «کتاب‌باز» و البته «نویسنده» خواهید یافت که او پس از آغاز فراگیری کرونا تا امروز بیش از ۸۰۰ برنامه لایو اینستاگرامی استان‌خوانی تهیه کرده که در نوع خود حداقل در ایران یک رکورد دست‌نیافتنی به نظر می‌رسد. او البته که دو کتاب هم در این سال‌ها روانه بازار نشر کرده است؛ رمان «مرزهایی که از آن گذشتی» که روایت مشترک جمعیت بزرگی از ایرانیان است و خطراتی که به جان خریده‌اند و ماجراهایی که پشت‌سر گذاشته‌اند و دردها و خوشی‌هایی که از سر گذرانده‌اند و عشق‌ها و نفرت‌هایی که میان‌شان شکل گرفته است و البته کتاب «اینجا خانه من است». هرچه هست او توانسته هنجارهای تحمیلی معمول را بشکند و بشود آن چیزی که در نگاه بسیاری از جمله متفاوت جلوه می‌کند.

۲ رویایت را رکاب بزن

بارها این جمله را شنیده‌ایم که برای هیچ کاری دیر نیست! مصداق‌های واقعی این جمله انگیزشی همواره برایمان در فیلم‌ها و سریال‌ها شکل می‌گرفته است و باور آن درحقیقت کمی دور از ذهن بوده است. هرچند معدود مصداق‌های این جمله هم توسط رسانه‌ها بزرگنمایی می‌شده و همین موضوع ما را به باوری می‌رسانده که گمان کنیم این رویه در زمره استثنائات است. در حوزه ورزش اما کم از این موارد نداشته‌ایم. سرگذشت بسیاری از فوتبالیست‌های مشهور مصداق درست این جمله است. کسانی که تا چند سال پیش مشغول زندگی عادی خود بوده‌اند و چند سال بعد در بزرگ‌ترین باشگاه‌های اروپایی توپ می‌زده‌اند اما در همین حوزه هم این اتفاق برای ورزش‌های قهرمانی کمتر افتاده است. به این معنا که نمی‌توانیم تصور کنیم فردی با چند سال تنیس بازی کردن صاحب گرند اسلم شود چراکه اساسا ورزش‌های قهرمانی و انفرادی نیاز به ممارست بسیار دارد اما قهرمان مسابقات تور دوفرانس مصداق واقعی تحقق این رویا و همان جمله انگیزشی معروف است. فکر کنید که که تنها سه سال است رکاب می‌زند و پیش از آن‌که سوار بر دوچرخه در معتبرترین تورنمنت دوچرخه‌سواری جهان حضور پیدا کند در بازار ماهی‌فروشان مشغول به کار بوده حالا صاحب پیراهن طلایی تور دوفرانس شده است. این از آن دست شگفتی‌هایی است که در ورزش زیاد به چشم می‌خورد و تازه‌ترین ورزشکاری که توانسته این شگفتی را رقم بزند یوناس وینگگارد، دوچرخه‌سوار دانمارکی است که حالا فاتح صدونهمین دوره مسابقات دوچرخه‌سواری تور دوفرانس شده است. او پس از این‌که در یک دوئل سه‌هفته‌ای هیجان‌انگیز تادژ پوگاکار، مدافع عنوان قهرمانی را پشت‌سر گذاشت، نخستین قهرمانی خود در تور دوفرانس را جشن گرفت. پوگاکار با کم‌آوردن سه دقیقه و ۳۴ ثانیه پشت‌سر وینگگارد قرار گرفت. یوناس وینگگارد پس از ۲۶ سال توانست بار دیگر این عنوان را برای دانمارک کسب کند. بیارنه ریس، معروف به «عقابی از هرنینگ» از این کشور در سال ۱۹۹۶ قهرمان تور دوفرانس شده بود. وینگگارد ۲۵ ساله تنها سه سال است که به‌طور حرفه‌ای رکاب می‌زند و پیش از آن در بازار ماهی‌فروشان کار و مهارت‌های کوهنوردی خود را در حین تعطیلات در فرانسه تقویت می‌کرد. او در روستای هیلرسلو با ۳۷۰ سکنه در شمال غربی دانمارک به دنیا آمد و در دوران کودکی مهارت‌های دوچرخه‌سواری خود را در روستا با رکاب‌زدن برخلاف بادهای معروف این مکان توسعه داد.